

The Holy See

PAPA FRANCESCO

UDIENZA GENERALE

Piazza San Pietro

Mercoledì, 27 marzo 2019

[Multimedia]

Speaker:

W dzisiejszej katechezie Ojciec Święty podjął analizę drugiej części Modlitwy Pańskiej, w której przedstawiamy Bogu nasze potrzeby. Rozpoczyna się ona słowem, które ma zapach życia powszedniego: prośbą o *chleb*. Jezus uczy nas, byśmy prosili Ojca o chleb powszedni. Uczy nas, abyśmy czynili to razem z wieloma mężczyznami i kobietami, dla których ta modlitwa jest wołaniem – często skrywanym w ich wnętrzu – towarzyszącym codziennemu niepokojowi. Na całym świecie wiele matek i wielu ojców, także i dzisiaj, kładzie się spać martwiąc się, że nie mają na dzień następny dość chleba dla swoich dzieci! Gdy taka modlitwa jest odmawiana w niepewności, w doświadczeniu braku tego, co jest niezbędne do życia, słowa Jezusa nabierają nowej siły. Modlitwa chrześcijańska wychodzi z rzeczywistości, z serca osób żyjących w potrzebie, których udziałem jest brak tego, co konieczne do życia. A „chleb” to także woda, lekarstwa, dom, praca... Chleb, o który chrześcijanin prosi na modlitwie, nie jest „mój”, ale „nasz”. Tak właśnie chce Jezus. Uczy nas, byśmy prosili nie tylko dla siebie, ale dla całej braterskiej wspólnoty świata. Ta modlitwa zawiera w sobie postawę empatii i solidarności. W ten sposób Jezus wychowuje swoją wspólnotę, swój Kościół, aby przedkładać Bogu potrzeby wszystkich: „Wszyscy jesteśmy Twymi dziećmi, Ojczy, zmiłuj się nad nami!”. Jezus, rozmnażając chleb, antycypował dar samego siebie w chlebie eucharystycznym. Tylko bowiem Eucharystia jest w stanie zaspokoić głód nieskończoności i pragnienie Boga, które ożywia każdego człowieka, także poszukującego chleba powszedniego.

Santo Padre:

Saluto cordialmente i pellegrini polacchi. Domani, nei Giardini Vaticani, verrà piantata una quercia dei boschi polacchi, come segno dei legami vivi e forti tra la Santa Sede e la Polonia che cent'anni fa riacquistò la sua indipendenza. Proprio il 30 marzo 1919 la Santa Sede ha riconosciuto la libera Repubblica Polacca, riallacciando poi con essa i rapporti diplomatici. Quest'albero è anche un simbolo dell'impegno della Polonia a favore della salvaguardia dell'ambiente naturale.

Ringraziando Dio per il dono della libertà, preghiamo affinché essa sia sempre usata per la crescita spirituale, culturale e sociale del vostro Popolo, e per lo sviluppo integrale di ogni persona. Dio vi benedica!

Speaker:

Serdecznie pozdrawiam polskich pielgrzymów. Jutro, w Ogrodach Watykańskich, zostanie posadzony dąb z polskich lasów, jako znak żywych i mocnych więzów pomiędzy Stolicą Apostolską i Polską, która sto lat temu odzyskała swoją niepodległość. Właśnie 30 marca 1919 roku Stolica Apostolska uznała wolną Rzeczpospolitą Polską, nawiązując potem relacje dyplomatyczne. To drzewko jest również symbolem zaangażowania Polski na rzecz ochrony środowiska naturalnego. Dziękując Bogu za dar wolności, módlmy się, aby zawsze była używana dla wzrostu duchowego, kulturalnego i socjalnego waszego Narodu i dla integralnego rozwoju każdej osoby. Niech Bóg wam błogosławi!